

Vendim nr. 284, datë 31.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Sonila Bejtja,	Anëtare
Sandër Beci,	Anëtar

në datën 31.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 45 (A) 2026 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **ALDO NESIMI**, i përfaqësuar nga avokati Elis Bilali, me autorizim përfaqësimi.

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2025-1879, datë 04.12.2025, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 17, 35, 36 dhe 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6 dhe 8 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi, në bashkëpunim me shtetas të tjerë, është akuzuar se në periudhën qershor 2018 - korrik 2019 kanë trafikuar sasi të ndryshme lëndësh narkotike të llojit “*cannabis sativa*” si dhe “*kokainë*”, nga Shqipëria në drejtim të Greqisë, duke shfrytëzuar lëvizjet kryesisht nga kufiri i gjelbër midis dy vendeve tona, nëpërmjet pikave të kalimit kufitar, por edhe nëpërmjet

Maqedonisë së Veriut dhe më pas drejt Greqisë dhe Turqisë. Nga hetimi ka rezultuar se gjatë këtij aktiviteti kriminal, në rolin e organizatorit ka qenë shtetasi S.N. (vëllai i kërkuesit) dhe kërkuesi, të cilët kanë përfshirë në këtë aktivitet edhe shtetas të tjerë.

2. Në datën 12.10.2016 Prokuroria pranë Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda ka regjistruar procedimin penal nr. 219, për veprat penale “Trafikimi i narkotikëve”, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 283/a, paragrafi 2, i Kodit Penal (KP), në bazë të materialeve të referuara nga ana e Drejtorisë për Hetimin e Narkotikëve dhe Trafikeve në Drejtorinë e Përgjithshme të Policisë së Shtetit, në ngarkim të personave nën hetim, ndër të tjerë edhe të kërkuesit. Pas kërkesës për caktimin e masave të sigurimit personal me karakter shtrëngues, për kërkuesin dhe për disa nga personat e akuzuar është përcjellë në vijim informacioni se ishin arrestuar për llogari të shtetit grek, që kishte kryer hetime ndaj pjesëtarëve të këtij grupi

3. Prokuroria e Posaçme Kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), mbi bazën e akteve të procedimit penal nr. 219 të vitit 2016 të Prokurorisë për Krime të Rënda, përcjellë formalisht për kompetencë lëndore, ka regjistruar procedimin penal nr. 22 për veprat penale “Prodhimi dhe shitja e narkotikëve”, të kryer në bashkëpunim, në formën e posaçme të grupit të strukturuar kriminal, “Grupi i strukturuar kriminal” dhe “Kryerja e veprave penale nga organizata kriminale dhe grupi i strukturuar kriminal”, të parashikuara përkatësisht nga nenet 283, 28, pika 4, 333/a dhe 334, pika 1, të KP-së. Procedimi penal nr. 22/2019, më 03.06.2020, është ndarë në dy të tilla, nr. 22/2019 dhe nr. 22/1/ 2019, dërguar për gjykim, ku përfshihej edhe kërkuesi, i akuzuar për veprat penale “Trafikimi i narkotikëve”, të mbetur në tentativë, të kryer në bashkëpunim në kuadër të grupit të strukturuar kriminal, “Grupi i strukturuar kriminal” dhe “Kryerja e veprave penale nga organizata kriminale dhe grupi i strukturuar kriminal”, të parashikuara nga nenet 283/a, paragrafi 1, dhe 22, 28, pika 4, 333/a, paragrafi 1, dhe 334, pika 1, të KP-së. Gjyqtari i seancës paraprake të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*), me vendimin nr. 47, datë 28.09.2020, ka vendosur, ndër të tjera, dërgimin për gjykim edhe të kërkuesit.

4. Pas gjykimit të një pjese të pandehurve, me qëllim njoftimin e kërkuesit, GJKKO-ja e Shkallës së Parë i është drejtuar Zyrës Qendrore Kombëtare të Interpol Tirana, e cila ka informuar gjykatën se ai ishte arrestuar në Greqi, me qëllim ekstradimi në Shqipëri më 28.05.2021 dhe deri në datën 07.01.2022 nuk ishte ekstraduar ende. Në vijim të gjykimit, pas kërkesës së kërkuesit për të proceduar me gjykim të shkurtuar, çështja e tij është veçuar nga ajo e të pandehurve të tjerë, të cilët ishin arrestuar në shtetin grek dhe prisnin ekstradimin.

5. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 22, datë 25.03.2022, ka vendosur deklarin e kërkuarit fajtor për veprat penale për të cilat ai akuzohej dhe dënimin e tij përfundimisht me 8 vjet burgim. Ndaj këtij vendimi ka paraqitur ankim kërkuar dhe Gjykata e Posaçme e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*), me vendimin nr. 22 (87-2023-76), datë 07.04.2023, ka vendosur lënie në fuqi të vendimit nr. 22, datë 25.03.2022 të GJKKO-së të Shkallës së Parë. Për rekursin e kërkuarit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2025-1879, datë 04.12.2025, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuarit, pasi nuk referonte në shkaqet e parashikuara në nenin 432 të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*).

6. Në datën 28.05.2026 kërkuar i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij. Në lidhje me afatin për shqyrtimin paraprak të çështjes, të përcaktuar në nenin 47, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, bazuar në nenet 15, pika 2, dhe 21, pika 1, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, në këtë afat nuk llogaritet periudha e lejes vjetore të anëtarëve të Gjykatës, sipas nenit 18, pika 1, shkronja “b”, të po këtij ligji.

II

Pretendimet e kërkuarit

7. **Kërkuar**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar:

7.1. *E drejta për një proces të rregullt gjyqësor në drejtim të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Kolegji Penal, në vetëm 2, faqe ka trajtuar shkaqet e rekursit, pa realizuar një analizë substanciale të pretendimeve me natyrë kushtetuese të ngritura nga ai, duke i dhënë një përgjigje formale. Konkretisht, pretendimet e tij kishin të bënin me cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë, duke e dënuar atë vetëm mbi bazë të transkriptimeve të përgjimeve telefonike, pa u shoqëruar me prova të tjera, si dhe pa bërë një analizë juridike për ekzistencën e grupi të strukturuar kriminal. Po kështu, nuk është analizuar as fakti që gjatë periudhës kur pretendohet zhvillimi i aktivitetit kriminal, kërkuar vuan një dënim në shtetin grek. Përgjigje të arsyetuar nuk ka marrë as pretendimi për konkurrimin e figurës së veprës penale “Grupi i strukturuar kriminal” me atë të “Kryerja e veprave penale nga grupi i strukturuar kriminal”.

7.2. *Parimi i prezumimit të pafajësisë*, pasi fajësia e tij është vendosur vetëm mbi bazën e transkriptimit të bisedave të përgjuara të cilat janë të pjesshme dhe të nxjerra nga konteksti dhe që nuk përbëjnë provë, por mjete për kërkimin e provës.

Këto përgjime nuk janë shoqëruar me prova dhe indicie të tjera, por vetëm me deduksione hipotetike, duke mos u arritur të provohet tej çdo dyshimi të arsyeshëm fajësia e tij dhe duke cenuar parimin *in dubio pro reo*. Po kështu, gjykatat e zakonshme nuk kanë arritur të individualizojnë rolin e kërkuesit në episodet penale të pretenduara, ndërsa ai ka qenë duke vuajtur dënim në shtetin grek në kohën e pretenduar se zhvillohej aktiviteti kriminal.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e pranueshmërisë së kërkesës

8. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

9. Për sa u takon kriterëve kumulative, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues. Mbledhja e Gjyqtarëve evidenton se gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes vlerësohet plotësimi i një ose më shumë kriterëve të legjitimitetit, në varësi të elementeve ose veçantive të çështjes konkrete, me qëllim që vendimi të jetë sa më i qartë për kërkuesin. Në këtë drejtim, mospërmbushja edhe vetëm e një kriteri, pa ndjekur një radhë të caktuar të analizës së kriterëve, me pasojë moskalimin e saj në seancë plenare, e bën të panevojshëm verifikimin e kriterëve të tjera. Në rastin kur verifikohet dhe arsyetohet mosplotësimi i vetëm një kriteri, kjo vjen si rezultat i zbatimit të karakterit kumulativ të tyre dhe nuk nënkupton se kriteret e tjera paraprake humbasin rëndësinë që kanë për rezultatin e çështjes, në kuptimin që mjafton mosplotësimi i njërit kriter që të vendoset moskalimi i çështjes për shqyrtim në seancë plenare (*shih vendimin nr. 112, datë 30.04.2025 të Mbledhjes së Gjyqtarëve*).

10. Për sa i takon legjitimitetit *ratione materiae*, Kolegji vëren se kërkuesi ka pretenduar cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor* dhe *parimit të prezumimit të pafajësisë*

të cilat bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues dhe, referuar argumenteve të dhëna, do të trajtohen në vijim të lidhura.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të prezumimit të pafajësisë të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor

11. Kërkuesi ka pretenduar se Kolegji Penal, në vetëm 2 faqe, ka trajtuar shkaqet e rekursit, pa realizuar një analizë substanciale të pretendimeve me natyrë kushtetuese të ngritura nga ai, duke i dhënë një përgjigje formale. Konkretisht, pretendimet e tij kishin të bënin me cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë, pasi fajësia është vendosur vetëm mbi bazën e transkriptimit të bisedave të përgjuara, të cilat janë të pjesshme dhe të nxjerra nga konteksti, e që nuk përbëjnë provë, por mjete për kërkimin e provës. Këto përgjime nuk janë shoqëruar me prova dhe me indicie të tjera, por vetëm me deduksione hipotetike, duke mos u arritur të provohet tej çdo dyshimi të arsyeshëm fajësia e tij duke i cenuar në këtë mënyrë parimin *in dubio pro reo*. Po kështu, gjykatat e zakonshme, nuk kanë arritur të individualizojnë rolin e kërkuesit në episodet penale të pretenduara, ndërsa ai ka qenë duke vuajtur dënim në shtetin grek në kohën e pretenduar se zhvillohej aktiviteti kriminal. Përgjigje të arsyetuar nuk ka marrë as pretendimi për konkurrimin e figurës së veprës penale “Grupi i strukturuar kriminal” me atë të “Kryerja e veprave penale nga grupi i strukturuar kriminal”.

12. Sipas nenit 30 të Kushtetutës, kushdo quhet i pafajshëm përderisa nuk i është provuar fajësia me vendim gjyqësor të formës së prerë. Ndërsa neni 142, pika 1, i saj parashikon se vendimet gjyqësore duhet të jenë të arsyetuara.

13. Gjykata ka theksuar se, në rastin e gjykimit penal, parimi i prezumimit të pafajësisë është një nga elementet përbërëse të procesit të rregullt ligjor. Ai kërkon që deklarimi i fajësisë të të pandehurit të bëhet nga gjykata vetëm pas një shqyrtimi të plotë të çështjes. Asnjë masë që barazohet me dënimin nuk mund të jepet ndaj një të pandehuri pa u provuar fajësia e tij përtej çdo dyshimi të arsyeshëm (*shih vendimet nr. 27, datë 29.04.2025; nr. 20, datë 03.04.2024; nr. 4, datë 21.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykatat e zakonshme nuk duhet ta fillojnë procesin me bindjen se i pandehuri ka kryer krimin për të cilin akuzohet. Barra e provës i takon palës akuzuese dhe çdo dyshim duhet të shkojë në favor të të pandehurit. Gjykatat duhet ta mbështesin vendimin në prova të drejtpërdrejta dhe të tërthorta që duhet të provohen nga akuza. Ato janë të detyruara të përcaktojnë faktet e çështjes, të rëndësishme për vlerësimin e përgjegjësisë ligjore të të akuzuarit, sa më qartë dhe saktë të jetë e mundur dhe nuk mund t’i paraqesin ato thjesht si aludime ose dyshime (*shih vendimet nr. 38, datë 12.07.2023; nr. 10, datë 12.04.2022; nr. 12, datë 24.04.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Lidhur me arsyetimin e vendimeve gjyqësore, Gjykata ka pohuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 21, datë 26.09.2022; nr. 67, datë 10.11.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Nën dritën e standardeve kushtetuese të mësipërme, si dhe duke mbajtur në konsideratë pretendimet e kërkuesit, Kolegji do të verifikojë nëse në procesin penal të zhvilluar ndaj kërkuesit në Gjykatat e Posaçme dhe në Kolegjin Penal janë respektuar garancitë procedurale të parimit të prezumimit të pafajësisë, që kanë të bëjnë me vlerësimin e dyshimeve në favor të kërkuesit, si dhe përcaktimin e fajësisë së tij tej çdo dyshimi të arsyeshëm.

16. GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vlerësuar se fajësia e kërkuesit provohej nga një sërë aktesh e provash të analizuara, siç janë procesverbalet e sekuestrimit të sasisë së lëndës narkotike, sekuestrimit të sendeve, të dhëna nga kompanitë celulare dhe të komunikimit telefonik, përgjimeve telefonike, këqyrje e të dhënave nga sistemi TIMS, të dhëna të ardhura me letërporosi nga autoritet e drejtësisë greke, të cilat provojnë, tej çdo dyshimi të arsyeshëm, kryerjen e veprave penale nga kërkuesi. Sipas saj, përveç faktit se kërkuesi bënte pjesë në një formacion bashkëpunimi të veçantë kriminal, ai, në kuadër të këtij formacioni, akuzohej se kishte kryer vepër penale të veçantë, duke referuar në ngjarjet e fakteve penale që lidheshin me episodin e sekuestrimit të një sasive të rezultuar lëndë narkotike, e llojit "*cannabis sativa*", në datën 22.11.2018 (ngjarja në Sofratikë), si dhe episodin e datës 13.05.2019 (ngjarja në Hudënisht) ku u tentua të trafikohesh lëndë narkotike nëpërmjet liqenit të Ohrit me destinacion përfundimtar Turqinë për llogari të shtetasit R.I., që ka rezultuar me sekuestrimin e sasisë. Gjithashtu, ajo gjykatë, me qëllim dokumentimin e funksionimit të grupit të strukturuar, ka pasqyruar edhe bisedat e personave të tjerë të pandehur, duke analizuar edhe lidhjen ndërmjet tyre dhe më pas me kërkuesin. Ajo gjykatë, pasi ka analizuar rolin e kërkuesit si organizator i aktivitetit të paligjshëm, ka konkluduar se në bazë të përgjimeve ai e kishte vijuar aktivitetin edhe nga burgu në Greqi.

17. GJKKO-ja e Apelit ka vlerësuar se vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë është i bazuar në ligj e në prova dhe, si i tillë, duhej të lihej në fuqi. Nga provat ka rezultuar se edhe pas momentit të arrestimit nga policia greke të kërkuesit në muajin dhjetor 2018, nga ambientet e burgut ai ka bërë biseda telefonike me vëllain e tij dhe me anëtarët e tjerë të grupit kriminal në Greqi, në drejtim të shpërndarjes së lëndëve narkotike, por edhe të përgatitjes për organizimin e trafikimit të lëndëve narkotike nga anëtarët e tjerë të këtij grupi. Konkretisht, ka

analizuar gjykata e apelit, komunikimi gjatë bisedave telefonike të datës 22.11.2018, midis kërkuesit dhe shtetasit M.P., tregon se ai, i shpreh shqetësimin për sekuestrimin e lëndës narkotike, në sasinë 30 kg (duke përdorur me nënkuptime togfjalëshin “30 euro”), si dhe faktin se këtë lëndë narkotike ia ka sekuestruar policia e Gjirokastrës (duke përdorur vetëm fjalën “Gjiro”). I njëjti fakt konfirmohet edhe nga biseda telefonike e disa ditëve më pas, konkretisht e datës 26.11.2018, mes kërkuesit dhe një personi tjetër të paidentifikuar, ku ai i deklaron personit të paidentifikuar faktin se ka pësuar zarar dhe i kishin kapur “30 dru” të prera. Ajo gjykatë ka analizuar se kuptimi i vërtetë i bisedës rezulton në vijim nga bisedat telefonike të datës 23.11.2018 (një ditë pas ngjarjes), ku rezulton se nga telefoni i kërkuesit komunikon vëllai i tij, i pandehuri në procedim të lidhur S.N., i cili i tregon shtetasit E.J. se i kishin kapur 30 kg. Nga këto fakte, apeli ka vlerësuar se provohet që trafikimi i lëndës narkotike të sekuestruar ishte organizuar nga vëllezërit Nesimi. Këto përgjime të bisedave telefonike, ka analizuar ajo gjykatë, përputheshin tërësisht edhe me provat materiale të sekuestruara në procedime të tjera penale, fakt që hedh poshtë shkakun e ankimit se për një periudhë 3-vjeçare në përgjim nuk ka asnjë veprim procedural konkret për të siguruar prova në kuptimin që ligji procedural penal i jep provës, për të faktuar përfshirjen dhe përgjegjësinë e kërkuesit në veprat penale për të cilat ai akuzohej. Provat e marra e të shqyrtuara në tërësi tregojnë ekzistencën e rrethanës së bashkëpunimit mes të pandehurve për kryerjen e kësaj vepre penale, që nënkupton ekzistencën e lidhjes shkakësore të drejtpërdrejtë mes veprimeve të kryera dhe pasojës së dëshiruar.

18. GJKKO-ja e Apelit, po ashtu, e ka gjetur të pabazuar në ligj edhe shkakun e parashtruar në ankim se nuk mundej që të ngrihej akuza “Grupi i strukturuar kriminal” dhe “Vepra penale të kryera nga grupi i strukturuar kriminal”, me argumentin se ato konkurronin me njëra-tjetrën. Ajo gjykatë ka vlerësuar se kundërshtimi ishte i pabazuar në ligj për arsye se me anë të veprës penale “Grupi i strukturuar kriminal”, sipas nenit 333/a të KP-së, ligjvënësi ka mbrojtur marrëdhëniet juridike që rrezikohen nga vetë ekzistenca e grupit të strukturuar kriminal, duke qenë kjo vepër penale për nga natyra formale, e duke ndëshkuar ligjvënësi vetë faktin e ekzistencës së formacionit që ka për qëllim kryerjen e një ose më shumë veprave penale, me pasojë realizimin e përfitimit material ose jomaterial. Ndërkohë, në nenin 334, pika 1, të KP-së “Vepra penale të kryera nga grupi i strukturuar kriminal”, parashikohet rrethana rënduese e kryerjes së veprës penale nga grupi i strukturuar kriminal dhe dënimi që i shtohet dispozitës përkatëse të kryer, kur vepra penale konkrete është kryer në bashkëpunim të posaçëm. Pra, sipas saj, këto dy dispozita ligjore kanë objekte krejt të ndryshme dhe pavarësisht

se ligjvënësi ka zgjedhur që rrethanën cilësuese apo rënduese të kryerjes së veprës penale në bashkëpunim nga grupi i strukturuar ta paraqesë si dispozitë ligjore më vete.

19. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vlerësuar se GJKKO-ja e Apelit ka arsyetuar në mënyrë të qartë në lidhje me kërkuesin dhe rolin e tij në bashkëpunim me të bashkëpandehurit e tjerë, duke bërë analiza të detajuara edhe të bisedave telefonike në kohë të ndryshme. Kolegji Penal i ka konsideruar pretendimet e ngritura në rekursin e kërkuesit të tilla që nuk u referohen shkaqeve të parashikuara nga neni 432 i KPP-së, por që kishin të bënin vetëm me çështjen e provave, të cilat nuk mund të merreshin në shqyrtim nga Gjykata e Lartë, e cila shqyrton vetëm çështjet e ligjit, ndërsa shqyrtimi i provave është në kompetencë të gjykatave të faktit, të cilat kanë arsyetuar në përputhje të plotë me ligjin, duke arritur në përfundimin se kërkuesi kishte konsumuar elementet e veprës penale, të parashikuar nga neni 283, paragrafi 2, i KP-së.

20. Në parantezë të analizës së këtij argumenti mbahet parasysh fakti se Gjykata ka theksuar që vlerësimi i provave është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, për qëllime të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e kësaj Gjykate është të shqyrtojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese (*shih vendimet nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.02.2016; nr. 42, datë 07.07.2014 të Gjykatës Kushtetuese*). Kur vlerësimi i provave nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm ka cenuar parimet, standardet ose të drejtat kushtetuese, atëherë çështja i nënshtrohet kontrollit kushtetues (*shih vendimet nr. 63, datë 20.11.2023; nr. 19, datë 04.04.2023; nr. 19, datë 07.07.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Mbi bazën e këtij standardi dhe në kushtet kur mënyra e vlerësimit të provave nga GJKKO-të dhe Kolegji Penal është vënë në dyshim nga kërkuesi, si shkak për të cilin atij i është cenuar e drejta themelore për t'u prezumuar i pafajshëm, në vijim Kolegji do të analizojë vlerësimin e provave në procesin penal të zhvilluar ndaj kërkuesit, në kuptimin e garancive të parimit të prezumimit të pafajësisë, pra nëse fajësia e këtij të fundit është vendosur përtej çdo dyshimi të arsyeshëm dhe në respektim të parimit *in dubio pro reo*.

21. Duke mbajtur parasysh për sa më sipër, Kolegji vëren se nga ana e GJKKO-ve, është bërë një analizë e fakteve në ngarkim të kërkuesit për kryerjen e veprave penale për të cilat akuzohet, si dhe për ekzistencën e një grupi të strukturuar kriminal ku ai ishte njëri prej organizatorëve bashkë me të vëllain të pandehur në procedim të lidhur. Nga ana e gjykatës së shkallës së parë janë analizuar faktet dhe provat në dy episode kriminale ku rezulton i përfshirë edhe kërkuesi, si dhe është dokumentuar edhe mënyra sesi funksiononte grupi i strukturuar kriminal dhe kush ishte roli i tij në organizatë. GJKKO-ja e Apelit, nga ana e saj, pasi ka marrë në analizë vendimin e gjykatës së shkallës së parë, e ka konfirmuar fajësinë e kërkuesit duke

analizuar indiciet dhe provat në ngarkim të tij në unitet me njëra-tjetrën. Gjithashtu, të dyja gjykatat e faktit u kanë dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuarit lidhur me provueshmërinë e fajësisë së tij kur ai ishte i burgosur, si dhe për konkurrueshmërinë e veprave penale, për të cilat akuzohej, duke i konsideruar ato të pabazuara.

22. Mbi këto premisa, si dhe bazuar në përmbajtjen e argumenteve të paraqitura nga kërkuari në mbështetje të pretendimeve të tij, Kolegji vëren se gjykatat e zakonshme, përfshirë Gjykatën e Lartë, kanë përmbushur detyrimin e tyre kushtetues për respektimin e parimit të prezumimit të pafajësisë në vlerësimin e provave. Nga analiza e vendimeve të gjykatave të zakonshme, vërehet se nuk rezulton që çmuarja e provave ose zbatimi i ligjit nga gjykatat e zakonshme të ketë gabime faktike ose ligjore të dukshme, që t'i bëjë vendimet gjyqësore arbitrare, nuk rezulton që barra e provës t'i ketë kaluar kërkuarit, si dhe ato nuk kanë nxjerrë prezumime fakti të paarsyeshme. Gjykatat e faktit kanë arritur në përfundimin se kërkuari ishte pjesëtar i një grupi të strukturuar kriminal, me qëllim trafikimin e lëndës narkotike, në rolin e organizatorit, duke analizuar për këtë qëllim në vendimet e tyre përmbajtjen e provave të shqyrtuara dhe duke shpjeguar sesi ato lidheshin me njëra-tjetrën, pa i dhënë ndonjë prej tyre vlerë të paracaktuar. Ato kanë përcaktuar fajësinë e kërkuarit përtej çdo dyshimi të arsyeshëm, bazuar jo vetëm në përgjimin e komunikimeve, por edhe nëpërmjet sekuestrimit të lëndës narkotike. Gjithashtu, vendimet gjyqësore të kundërshtuara, të lexuara në tërësinë e tyre, nuk rezultojnë të paarsyetuara në atë masë që të cenojnë të drejtën për proces të rregullt ligjor. Për më tepër, bazuar në vendimet gjyqësore të kundërshtuara, rezulton se gjykatat e zakonshme kanë marrë në shqyrtim edhe pretendimet e tjera të kërkuarit dhe u kanë dhënë përgjigje të bazuara, duke arsyetuar vendimmarrjet e tyre. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë të lidhur me arsyetimin e vendimit gjyqësor është haptazi i pabazuar.

23. Nisur nga sa më sipër, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.